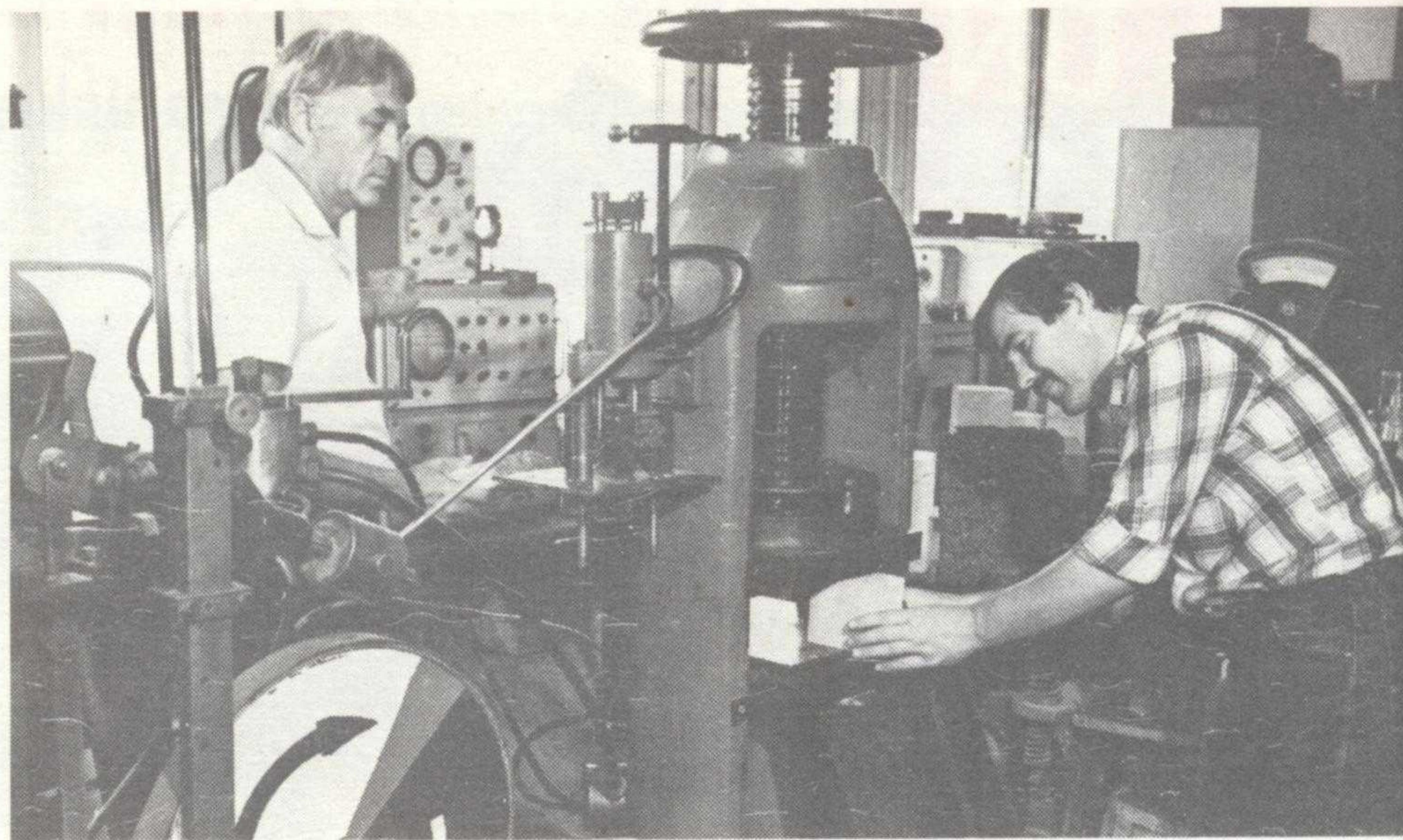

Profesors, tehnisko zinātņu doktors Georgijs Kunnoss.

Vieglie betoni un to attīstības virzieni

Priekšstats par betonu vai rumam cilvēku saistās ar smagām konstrukcijām. Tieša, ir radīti arī viegli šīs saimes materiāli, tomēr receptes tik viegliem un pārsteidzoši lēti ražojamiem betoniem, kādi tapuši A. Pelše Rīgas Politehniskā institūta Inženiercelniecības fakultātē, katru dienu nerodas. Šoreiz runa ir par lignobetonu.

Bet vispirms īss atskats.

Pagājušajā piecgadē Betona mehānikas problēmu laboratorija kopā ar Latvijas Lauksaimniecības akadēmiju izgatavoja jaunus gāzbetona sastāvus. Piejaucot nedaudz sēra, ieguva ievērojami stiprāku materiālu ar mazāku spēju uzsūkt ūdeni un lielāku ķimisko noturību. Eksperimentējot tieši rūpniecā, tika izstrādāti arī tehniskie noteikumi. Tie nodoti ieviešanai ražošanas apvienībā «Vangaži» un Rīgas Cementa un ūjera rūpniecā. Laboratorijas darbinieki uzskaata, ka lauku mājiņām labāka un lētāka materiāla par gāzbetonu pagaidām nav. Jāpiebilst, ka Igaunijā un Lietuvā no tā būvē labprātāk nekā pie mums...

Sajā pašā laikā laboratorijā izstrādāti arī divi intensīvas formēšanas un

uzpūtināšanas paņēmiens — triecieni un vibrotrieciens (pēdējais kopā ar Arhitektūras un celtniecības fakultāti) paņēmiens, kas ļauj stipri samazināt ūdens saturu šūnu betonā un uzlabot tā poru struktūru. Sajā darbā atklāts, ka ir iespējams līdz šim nepazīts poru pakojums, kura porozitāte var sasniegt 89 procentus. Šo pētījumu kopums nodrošina ievērojamu šūnu betonu konstruktīvo īpašību uzlabojumu.

Bez uzmanības nav paliikuši arī lētā un efektīvā saistviela ģipsis, pareizāk sakot, tā sevišķi stiprā modifikācija, tā sauktais *a* ģipsis (radīts Latvijas Celtniecības zinātniskās pētniecības un eksperimentālās tehnoloģijas institūtā). Uz tā bāzes izstrādāti divi putu ģipša ražošanas tehnoloģijas paņēmiens un atbilstošas receptūras, kuri ērti lietojami ne vien rūpniecā, bet arī būvobjektā.

Pašlaik laboratorijas interešu objekts ir lignobetons. Tas radīts, izmantojot papīra un celulozes rūpniecības atkritumus. Šī betona sastāvā ietilpst šķiedrainā filtrmasa (Slokas Celulozes un papīra rūpniecā vien gadā nevērtē aiziet 100 000 m³) šīs ma-

A. Pelše Rīgas Politehniskā institūta Betona mehānikas problēmu laboratorijā.

sas), tehniskie lignosulfonāti (gadā to rodas 70 000 t), aktīvās dūnas, kas paliek pāri pēc ūdeņu bioloģiskās attīres (Slokā 13 000 t gadā, rēkinot sausvielā), zāgskaidas un mizas (21 000 m³ gadā). Lai pastiprinātu lignosulfonātu adhēziju, vienkāršāk sakot — līmētspēju, materiālam vēl piejauc cementa puteklus — Rīgas Cementa un ūjera rūpniecības ražošanas atkritumus.

Pirms gadiem trim sākuši domāt par iespēju izmantot šīs «bagātības», ar kurām ilgi cīnījās kā ar dabas piesārņotājām, laboratorijas darbinieki atzina, ka šajos komponentos ir viss betonam vajadzīgais — pildviela, saistviela un stiegrojums. Un tagad no neizskatīgajām filtrmasas un citu atkritumu granulām var rāzot gan šķiedraino lignobetonu siltumizolācijas plāksnēm, gan granulēto lignobetonu — arī siltumizolācijas vajadzībām un akustiskajai apdarei.

Ne velti Slokas rūpniecā, kas uzkaitito atkritumvieļu dēļ ilgi ir bijusi dabas aizsardzības organizāciju sāpju bērns, pati ražos aplūkotos

materiālus. Jau tiek gatavots eksperimentālās līnijas projekts. Viens no iecerētā ceha iecirkņiem ražos granulas, otrs — plāksnes. Eksperimentālajā stadijā cehs dos 15 000 m³, bet rūpniecīkajā — 100 000 m³ produkcijas gadā.

... Kad kaut kas ir atklāts vai izgudrots, viss liekas gaužām vienkārši. Taču, kā stāsta laboratorijas vadītājs, tehnisko zinātņu doktors, profesors Georgijs Kunnoss, te nepārtrauki notiek arī reoloģiskie pētījumi (un ne tikai), jo bez tiem nav domājama esošās betona ražošanas tehnoloģijas un ieķartu optimizēšana.

Somēnes laboratorija organizē Vissavienības simpoziju par betona maisījumu reoloģiju — mācību par plūsmu — un tās tehnoloģiskajiem uzdevumiem. Tos risināt ir joti svarīgi, jo jebkura tehnoloģiskā operācija — maisišana, pārsūknēšana, formēšana, uzpūtināšana — ir saistīta ar materiāla formas un tilpuma deformācijām un sprieguma izmaiņām mehāniskās iedarbības laikā.

O. Sarma
V. Živeca foto